

WWW.UNILIB.SR

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

НАРОДНА СКУПШТИНА

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ О РАДУ СРПСКЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ЗА ВРЕМЕ СКУПШТИНСКОГ РАДА

ПРЕТПЛАТУ ПРИМА

КРАЉЕВСКО-СРПСКА ДРЖАВНА ШТАМПАРИЈА

ЦЕНА ЈЕ ЛИСТУ:

ЗА СРБИЈУ 6 ДИП. МЕСЕЧНО
ОД ЈЕДНОГА БРОЈА 0.40 ДИП.
ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ ПОШТАНСКОГ САВЕЗА 15 ДИП. МЕСЕЧНО

УРЕЂУЈУ СКУПШТИНСКИ СЕКРЕТАРИ:

Ранко Петровић, Доброслав Ружић, Љуб. П. Ђири.

Број 101

ЧЕТВРТАК 21 МАРТА 1891

Година I

79 САСТАНАК

27 фебруара 1891 год. у Београду.

ПРЕДСЕДАВАО ПОТПРЕДСЕДНИК

Димитрије Катић

СЕКРЕТАР

Станојло Вукчевић

(НАСТАВАК)

(Извештаји за молбе и жалбе)

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мњење одбора (Усваја).

Извештај чита:

Ђорђе Поповић бивши генерални консул у Скопљу, сада живећи у Београду, моли, да му се извесне године неуказне службе признају за указне.

Решење: Пошто се по саслушању г. министра спољних послова у службеној радњи овога молбоца не налази никаквих недолучних поступака, пошто је рад молбачев као скоро десетогодишњег указног чиновника министарства спољних послова био плодан у сваком погледу; — пошто је он исто тако корисно послужно земљу за оно сразмерно кратко време до утврђења указом у службу (од 16 маја 1878 до 10 октобра 1880 год.) — то је одбор мишљења: да се молбоцу признаду у указне године службе и време од 16 маја 1878 год. до 16 октобра 1880 год., на што је и надл. г. министар пристао.

Љуба Јоксимовић — Ја сам противан, да се ова молба уважи, јер се зна, да људи, који дођу из Аустрије, не могу одмах да испуне све услове, које закон тражи за указне чиновнике; али се за то постављају као дијурнисте са 1000 талира плате, а међутим наши људи добију по 200—300 талира. Молим 10 посланика, да ме потпомогну, да се ова молба одбаца. (Потпомажу га).

Потпредседник — Претрес је свршен. Гласаће се прво о предлогу г. Јоксимовића, који гласи, да се преко молбе Ђорђа Поповића бив. консула пређе на дневни ред. Ко је за то, нека седи, које против, нека устане? (Већина седи), — Објављујем, да је усвојен предлог Љубе Јоксимовића.

Извештај чита:

Никола Цветковић потпуковник и Јован Поповић, мајор у име официра београдског гарнизона моле, да не враћају квартирину, примљену пре 10 година.

Решење: Из приложене молбе молбоца види се:

а) да је височајним решењем од 14 маја 1878 године, дато право свима чиновницима грађанског и војног реда на квартирину у ново-ослобођеним пределима;

б) да је тада тамо налазећим се чиновницима обојет реда издавата квартирина;

в) кад је рачун дотичних начелстава дошао пред Главну Контролу, ова је нашао: да се официрима, који су тада у тамошњим војним командама вршили дужност чиновника војног реда, није требала да издаје квартирина, јер се официри не могу сматрати као чиновници војног реда, па према томе наредила је да г. официри врате изузету квартирину, која дим се свакога месеца на каси од плате задржава;

г) овакав је случај био са рачунима начелства округа толичког, док код осталих надлештава: нишког, пиротског и врањског, где је такође било официра, који су квартирину примали, нема таквих примедаба контролних и њима се квартирина натраг не тражи;

Из свега напред наведенога види се то: да је Главна Контрола овде била врло неправична и нелогична, јер кад једни немају право на квартирину, онда ваљда и други, а кад једни морају да врате, онда ваљда и други, па кад нико није учинио, онда је молба молбача по све праведна, и заслужје призрење Народне Скупштине, а још и за то што је Гл. Контрола у већини случајева овако поступила, као и то: да је и г. министар пристао на овакву одлуку одборску, то је одбор мишљења: да се молба молбача, као по све праведна и задовољи — уважи.

Велизар Кундовић — Ја мислим, да ова ствар не припада Скупштини. Ако је Главна Контрола учинила нешто, што не би било основано по законима наше земље, остао је Касациони Суд, коме су они требали да се жале, па би Касациони Суд преничио ту њихову молбу. Ја мислим, да сво не спада у круг рада Скупштине и предлажем, да се преко ове молбе пређе на дневни ред. Молим 10 посланика, да ме у овоме потпомогну. (Потпомажу га).

Тома Војичић — Господе, и ја мислим, да ово не спада у круг рада Скупштине, с тога потпомажем предлог г. Кундовића.

Живан Живановић — Господе, не треба једну ствар, која је свршена заплетати. Ови људи не траже, да им се плати квартирина. Кад су, као окупациона војска, седели у новим крајевима, седели су по приватним кућама а у име квартирине примали су неку новчану накнаду као и сви остали официри, који су били у ослобођеним крајевима. Сад се од њих тражи, да ту квартирину плате, ма да то у остала 4 округа није тражено. Ја држим, да је мишљење одбора умесно и да га треба усвојити.

Михило Поповић — Ја имам да додам само ово. Ствар стоји тако, да је од неких официра тражено да врате а од неких није. Свакако једно и друго не може да остане или треба сви да врате или ни један.

Потпредседник — Претрес је свршен. Најпре ће се гласати о предлогу г. Кундовића, који гласи, да се преко молбе Никола Цветковића и Јована Поповића, пређе на дневни ред. Ко је за то, да се предлог г. Кундовића прими, нека седи, ко је против, нека устане? (Чује се: већина седи, већина устала). — Пошто се не зна, где је већина, гласаће се поименце. Ко је за предлог г. Кундовића гласаће за, ко је против, гласаће против.

Секретар прозива:

Алекса Ратарац, за; Андра Николић, против; Андра Љубичић, против; Анта Радосављевић, за; Арса Дреновац, против; Арсеније Прокопијевић, за; Арсеније Ирић, за; Атаназије Вучковић, против; Аврам Бељић, за; Богосав Поповић, против; Божа Кунатовић, за; Васа Манојловић, против; Велизар Кундовић, за; Вића Радовановић, за; Војин Ђирковић, против; Вуча Николић, за; Данило Јовановић, за; Димитрије Димовић, за; Димитрије Илићановић, за; Димитрије Ђирковић, за; Добра Ружић, за; Ђока Аиђелковић, против; Ђорђе Брачинац, за; Ђурђе Ђоровић, против; Живан Радосављевић, против; Живко Малонарац, против; Живан Живановић, против; Илија Дашмановић, против; Илија Мојић, против; Јован Авакумовић, против; Јован Понавић, за; Јован С. Јовановић, против; Јован Николић, против; Јованча Стојановић, за; Јоксим Павловић, за; Коста Влајић, против; Коста Динић, против; Коста Јуришић, за; Лазар Лазаревић, против; Лиза Миловановић, против; Лука Лазаревић, против; Лазар Милосављевић, против; Љуба Јоксимовић, за; Љуба Новаковић, за; Љубинко Милинковић, за; Љуба Ђирић, против; Марко Петровић, за; Мата Максимовић, против; Мата Радојковић, против; Милаш Глигоријевић, против; Милаш Ђурић, против; Миловоје Јосимовић, против; Милошко Лешјанин, против; Милош Обрковљевић, против; Милош Ј. Богдановић, против; Милош Марковић, за; Милун Миљковић, против; Милутин Гараманин, против; Михаило Веселиновић, против; Михаило Поповић, против; Михаило Ристић, против; Младен Аксентијевић, за; Младен Живковић, за; Младен Марковић, против; Милан Поповић, за; Никола Живадиновић, против; Никола Протић, против; Никола Ристић, против; Новак Милошевић, против; Павле Ранковић, против; Павле Станковић, за; Раде Протић, за; Радисав Митровић, за; Ранко Тајсић, за; Раша Нишић, за; Савко Ђусић, за; Сретен Гогић, за; Станоје Нешић, против; Станојло Вукчевић, против; Станча Виденовић, против; Стеван Миљковић, за; Стеван Нешић, за; Стојан Рибарац, за; Тодор Радовановић, против; Тома Бојичић, за; Тривун Милојевић, за; Урош Вукићевић, за; Филип Милојевић, за; Павле Вуковић, за; Димитрије Кагић, за; Никола Пашаић, против.

Потпредседник — Гласало је свега 90 посланика, 45 за, 45 против. Према томе сматра се, да је предлог одбачен (Жагор).

Стављам на гласање мишљење одбора, ко је за то, да се мишљење одбора усвоји нека седи, ко је против, нека устане (Већина је устала). Према томе објављујем, да је мишљење одбора одбачено.

Известилац чита:

Светезар Швабић и коми., трговци из Београда моле да им се да концесија за обрађивање рудника „Венчада“ са подножјем

Решење: Пошто би експлоатација гвоздених руда подмирила велику потребу земље али с погледом на 177 чл. Устава оваква се повластица даје законом, коју би г. министар привреде имао поднети као пројект законски о томе стављајући у услове за повластицу довољне гаранције за правилну експлоатацију као и трајну радњу, која би била од користи индустрији земаљској а и народу нашем, одбор је мњења, да се овој молби може дати задовољења, с тим да се упутити министру привреде на даљи рад.

Ђурђе Ђоровић — Ово је може се рећи први случај где наши Срби траже, да копају руде у Србији. Уважавајући решење одбора тражим, да се овај предлог огласи као хитан.

Вића Радовановић — И лапске године био је предлог у овоме смислу, да се тај рудник обнови. Мислим, да је до-

брз дошла прилика, кад овом молбом тражи једно друштво, да уложи овај капитал у гвоздене руднике. Одбор је усвојио ову молбу и упутно је надлежном министру. Ја се надам, да ће и Скупштина прихватити ову молбу као важну и изјавити жељу г. министру народне привреде, да још овој Скупштини поднесе на решење формалну повластицу о томе. Молим 10 посланика, да ме у овоме потпомогну.

Потпредседник — Претрес је свршен. Стављам на гласање: Ко је за то, да се мишљење одбора усвоји нека седи, ко је против, нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је усвојено мишљење одбора.

Известилац чита:

Сељани из Вирова у ср. болевачком, округа црногачког, моле, да се одвоје од Лукова и образују засебну општину.

Решење: Г. министру унутрашњих дела, да на основу чл. 3 закона о општинама поднесе Скупштини предлог по овој молби.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора (Усваја).

Известилац чита:

Сељани из Рујишта и Црног Бала у ср. ражањском, окр. крушевачког, моле, да се одвоје од варошке и образује засебну општину.

Решење: Министру унутрашњих дела, да на основу чл. 3 закона о општинама поднесе предлог Скупштини, ако томе на пут не стоје законе преноне.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Сељани из Вароша, у окр. крушевачком, моле да се њино село споји с варошицом Ражњем у једну општину.

Решење: Министру унутрашњих дела да Скупштини поднесе на основу чл. 3 закона о општинама предлог, ако томе не стоје на пут законе преноне.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Велимир Лонгиновић, руковаоц телеграфа у Нишу, моли да му се уваже године службе од 6 маја 1860 до 28 марта 1868 године.

Решење: из молбе молпочеве а из документа, које је поднео, види се да је молилац при повратку у службу ушао у притежање права, да му се године службе од 6 маја 1860 год. до 28 марта 1868 год. и по самом закону о чиновницима грађ. реда по чл. 79 као и то, да је молилац невин био за дело окриљења.

Узимајући ово у обзир одбор је мњења да се молпоцу уваже као указне године службе време од 6 маја 1860 год. до 1868 год. и да му се према њима одреди плата и периферна повишица.

Велизар Кундовић — Ја сам хтео да ми се објасни, да ли је г. Лонгиновић био за то време у државној служби, па је после изгубио (Јесте). Онда немам ништа противу тога.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско решење? (Усваја).

Известилац чита:

Стеван Јокановић и још њих шест из Ужица, закупци државних сувата на Златибору у 1878 год. моле Народну Скупштину, да их ослободи плаћања аренде за ту годину.

Решење: пошто је захтев молилаца правдан, јер те године нису могли суват употребљавати због „говеђе куге“, то је одбор мњења да се молпоци ослободу плаћања аренде за годину 1878 год. с тим, да дотичан министар о томе поднесе предлог Народној Скупштини.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Агатон Брајовић, секретар апелационог суда, моли да му се урачуна у указну службу година, коју је провео као учитељ у Старој Србији.

Решење: пошто г. Агатон тражи да му се признају оне године службе, проведене у учитељству у Старој Србији, то је одбор мишљења, да г. Агатону треба признати године проведене од 16 августа 1873 па до 17 августа 1874 године у Старој Србији.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско решење? (Усваја).

Известилац чита:

Јован Глигоријевић, фабрикант цемента из Београда, моли да му се за 15 година да искључна повластица за прављење цемента.

Решење: пошто на основу Устава члан 177 има право на давање повластице само држава, то је одбор мишљења, да се ова молба упути министру народне привреде, те да по овој повластици поднесе предлог, ако пађе да овоме имаде места; а још и са тога што молноцу истиче рок датој му повластици 24 новембра ове године.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско решење? (Усваја).

Известилац чита:

Димитрије Димитријевић, управник поште у Београду, моли да му се уваже неке године службе.

Решење: из молбе молночеве, као и из његове кондуите, види се, да је он неправично отпуштен и изгубио као године службе врем од 11 јуна 1873 до 22 фебруара 1876 године, а то је две године и 8 месеци и 20 дана, за које је време и одбор мњења да му се у указне године урачунају.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско решење? (Усваја).

Известилац чита:

Тонито и компанија, индустријалци мермера моле да им се опрости дуг, што су држави дужни.

Решење: пошто је захтев молилаца уместан и оправдан јер се из молбе молилаца види да би њихов дуг у ствари тек онда постојао, да су они као индустријалци камења тај камен извадили из мајдана топчидерског према уговору и продали, пошто је њихова радња била по све слаба а камен остао у мајдану не извађен, тиме дакле државу нису оштетили.

Сем овога разлога постоји и тај разлог, што су молноци одавна у Србији први изваљиваоци камена за индустрију камена, што су израдом нашег мермера сузбили туђу индустрију и уношење продуката камена са стране.

Узев у обзир ове разлоге, одбор налази да молноци нису оштетили државу и да им се услед тога може опростити дуг држави у 7.967.40 дин.

На ово је пристао и г. министар народне привреде.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско решење, на шта и г. министар нар. привреде пристаје? (Усваја).

Известилац чита:

Светислав Бошњковић, телеграфиста из Београда, моли да му се извесне године урачунају у указне.

Решење: пошто је у молби молночевој једини оправдани захтев за уважење године службе од 5 јануара 1883 год. до 20 јануара 1884 год. то је одбор мњења, да се молноцу може уважити време од 5 јануара 1883 године до 20 јануара 1884 године, када је молилац неправедно отпуштен из службе с тим, да му се према овоме одреди плата и периодска повишица.

Велизар Кундовић — Молим вас, ја не могу да разумем за што се овом молбом чини изузетак. Код осталих молби ви сте урачунали и периодске повишице а овде чините изузетак. Због чега је то тако учињено? Ја мислим да Скупштина треба по овој молби да донесе праведно решење. С тога молим да се и овоме човеку уваже године службе. Молим 10 посланика да ме потпомогну. (Помажу га).

Потпредседник — Пошто је предлог г. Кундовића потпомогнут, то ћу га ставити на гласање. Предлог гласи: „да се Светиславу Бошњковићу, телеграфисту уваже године службе, које је молбом трижио и да му те године утичу на периодску повишицу његове плате!“ Ко је за то да се овај предлог прими, нека седи, ко је против нека устане? (Већина седи).

Објављујем, да је Скупштина усвојила предлог господ. Кундовића.

Сад ће се са молбама престати, докле не решимо буџет са којим је одбор готов. Молим госп. известноца да заузме своје место.

Известилац Риста Поповић — Код општег буџета партије засебних расхода, пенције и издржавања и стручни расходи нису свршени на другом читању за то, што је то зависило од решења стручног буџета. Пошто смо свршили стручни буџет то изволте чути како ће гласити и те партије. Чита засебни расходи позиције 1—4 (стр. 2 прилога 5).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина тражени кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције на пенције и издржавања. (стр. 6).

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина предложени кредит? (Одобрава).

Известилац чита позиције у партији стручних расхода: Министарство правде и главна контрола 1,881.593.40 динара;

Министарство просвете и црквених послова 3,652.383.76 динара;

Министарство иностраних дела 1,183.313.20 дин;

Министарство унутр. дела и Саветет свега 2,642.036.72 динара;

Министарство финансија, управа монопола дувана и управа монопола соли свега: 4,947.754.80 дин;

Министарство војно 9,739.113 дин;

Министарство грађевина и државна железница свега: 4,202.541 дин,

Министарство народне привреде 3,664.526.72 дин.

Дакле стручни расходи укупно износе: 31,913.262.60 дин. А целокупна сума расхода износи: 57.527.084.02 дин.

Потпредседник — Одобрава ли Скупштина целокупан кредит? (Одобрава).

Објављујем да је Скупштина усвојила целокупан издатак.

Известилац — Код буџета прихода а код партије за изравњање под бројем 2 (ст. 7) има позиција да гласи овако: не достаје још 1,373.383.54 дин. И онда сума прихода износи 57,527.084.02 дин.

Потпредседник — Ко је за то да се овај недостатак одобри нека седи, ко је против нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је Скупштина усвојила овај недостатак.

Изволте сада чути закон буџетски.

Министар финансија Мих. Вујић — Молим вас, господо, има још једна примедба да се прочита односно издатка министарству привреде, а која је сад измењена.

Потпредседник — Молим вас г. известноче прочитајте и ту примедбу како ће гласити.

Известилац — Према измени буџета расхода министарства привреде, та ће примедба сада гласити овако: „Главна државна благјина дужна је издати министарству народне привреде на измирење његових издатака у 1891 години 2,000.294 дин. и 30 пара; а остатак у 1,664.232 дин. и 42 паре само у оном случају, ако и колико приходи овога министарства, који су буџетом прихода предвиђени, достигну предвиђене цифре“.

Потпредседник — Ко је за то да се ова примедба, како је прочитана, прими нека седи, ко је противан нека устане? (Сви седе). — Објављујем, да је Скупштина примила ову примедбу, како ју је сад г. известилац прочитао.

Известилац чита члан 1. (ст. 1 прилога 5).

Потпредседник — Прима ли Скупштина чл. 1? (Прима).

Известилац чита члан 2.

Потпредседник — Прима ли Скупштина овај члан?

(Прима).

Известилац чита члан 3.

Потпредседник — Прима ли Скупштина чл. 3? (Прима).

Известилац чита члан 4. (ст. 2).

Потпредседник — Прима ли Скупштина чл. 4? (Прима).

Известилац чита члан 5.

Код овога члана има један додаток, који је учинио г. министар финансија а који гласи овако:

„Ну како је законодавним решењима од 21 децембра 1890 и од Јануара 1891 год. наређено, да се државни издаци за месеце Јануар и Фебруар 1891 године чине по буџету, који је законодавна власт за 1890 буџетску годину одобрила, и то за сваки месец до $\frac{1}{12}$ годишње суме у буџету за 1890 год., то ће се и они издаци, који су одобрени били буџетом за 1890 год. а овим су буџетом смањени или су са свим изостављени, али су у границама ових законодавних решења учинени до дана, кад овај закон Краљ потврди, од стране главне контроле признати „у расходу за 1891 рачунску годину“.

Потпредседник — Трижили ко год да говори? (Не тражи). — Стављам на гласање: Ко је за то, да се чл. 5 дода овај додаток, који је предложио г. министар финансија, тај ће седети, ко је против тај ће устати? (Сви седе). — Оглашујем да је Скупштина усвојила члан 5 са овим додатком.

Са овим је свршено и друго читање буџета државних прихода и расхода. С тога ћемо сада приступити поименичном гласању — Ко је за буџет тај ће гласати за, ко је против, гласаће против.

Секретар прозива:

Алекса Ратарац, за; Андра Николић, за; Андра Љубичић, за; Анта Радосављевић, за; Арса Дреновац, за; Арсеније Проконијевић, против; Арсеније Ирић, за; Атанасије Вучковић, за; Алимпије Васиљевић, против; Аврам Бељић, против; Богосав Поповић, за; Божа Кунатровић, за; Васа Манојловић, за; Велизар Кундовић, против; Витомир Младеновић, за; Вића Радовановић, за; Вуча Николић, за; Данило Јовановић, против; Димитрије Димовић, за; Димитрије Илијановић, за; Димитрије Машин, против; Димитрије Ђирковић, за; Добра Ружић, за; Ђока Анђелковић, за; Ђорђе Брачинац, за; Ђурђе Ђоровић, за; Живан Радосављевић, за; Живко Малопарац, за; Живан Живановић, против; Илија Душманић, за; Илија Мојић, за; Јован Авакумовић, против; Јован Ђаја, за; Јован Поњавић, за; Јован С. Јовановић, за; Јован Николић, за; Јованча Стојановић, за; Јоксим Павловић, за; Коста Влајић, за; Коста Динић, за; Коста Јуришић, против; Лаза Бошковић, за; Лаза Лазаревић, за; Лаза Миловановић, за; Лука Лазаревић, за; Лазар Милосављевић, за; Љуба Јоксимовић, за; Љуба Новаковић, за; Љубинко Милинковић, за; Љуба Ђирић, за; Максим Сретеновић, за; Марко Петровић, за; Мата Максимовић, за; Мата Радојковић, за; Мива Спасојевић, против; Милан Глигоријевић, за; Милан Ђурић, за; Милвојде Јосимовић, за; Милија Миловановић, за; Милојко Лешјанин, не гласа; Милош Обркнежевић, за; Милош Ј. Богдановић, за; Милош Марковић, за; Милун Миљковић, за; Милутин Гарашанин, за; Михаило Веселиновић, за; Михаило Вујић, за; Михаило Поповић, за; Михаило Ристић, за; Младен Аксентијевић, за; Младен Живковић, за; Младен Марковић, за; Милан Поповић, за; Никола Живадиновић, за; Никола Протић, за; Никола Ристић, за; Новак Милошевић, за; Павле Ранковић, за; Павле Станковић, за; Радисав Митровић, за; Раде Костић, за; Ранко Петровић, за; Ранко Тајсић, против; Раша Нишић, за; Риста Поповић, за; Савко Ђусић, за; Сретен Гогић, за; Станко Петровић, за; Станоје Нешић, за; Станојло Вукчевић, за; Станча Виденовић, за; Стеван Миљковић, за; Стеван Нешић, за; Тодор Радовановић, за; Тома Војичић, за; Тома Јовановић, против; Трифун Милојевић, за; Павле Вуковић, за; Димитрије Катић, за;

Потпредседник — Изволте чути резултат гласања, гласало је свега 99 посланика. И то за буџет гласали су 87 посланика; против буџета гласало је 12 посланика, и један се уздржао од гласања.

Према томе објављујем да је Скупштина усвојила целокупан буџет за 1891 год.

Изволте сад чути известноца за молбе и жалбе.

Известилац чита:

Драгутин Спужић, телеграфиста из Београда, моли, да му се према духу закона о платама телеграфиста, регуларне периодична повишица.

Решење: Пошто су молбоцу прошле године уважене тражене године службе од стране вавредног скупштинског сазива за 1889 год. то му се те године по међењу одбора имају рачунати тако како ће оне утицати на његову плату са периодском повишицом, која би му овим признатим годинама службе произишла.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одборско? (Усваја).

Известилац чита:

Лазар Брачинац, телеграфиста из Ниша, моли, да му се уваже године указне службе, изгубљене услед отпуштања из државне службе.

Решење: По што отпуштање овога молбоца није у вези са неким његовим нечасним делом у служби, већ из партизанског нерасположења старијих према њему, то је одбор мњења: да се његовој молби да задовољења и да му се у године његове службе урачуна и време од 16 јула 1886 до 11 јула 1887 год., као дана, када је из службе на основу чл. 76 закона о чиновницима отпуштен из ње.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Димитрије Вуковић пеш. капетан, моли да му се уваже извесне године проведене у војној служби.

Решење: Како се из прилога молбачевих види, а тако исто и из молбе, молбач је истина био отпуштан из службе административним путем, а не судским, док је међутим његов рад, како у мирно доба, а тако и у ратно потпуно уштан а у рату достојан сваке хвале и почитавања за рад чисто војничких врлина, то је одбор мњења да се молбоцу уваже све оне године службе, које се по војном закону уважавају сем оних што је држао био као обичан војник, као што молбач излаже у својој молби.

О уважењу свих година уштан је и. министар војни, који је изјавио свој пристајак.

Тома Војичић — Молим вас, господе, ја се сећам да је ова молба била пред Скупштином и Скупштина ју је била одбацила. Сад видим да тај исти човек понавља своју молбу и подилази са неким другим новим доказима, и одбор усваја његову молбу. Ја сам, господе, мишљења, да се ова молба одбаци и да преко ње пређемо на дневни ред, као што смо то лавске године учинили. Молим 10 посланика да ме потпомогну. (Потпомажу га).

Љуба Јоксимовић — Јест истина, господе, ова је молба била лавске године пред Скупштину и Скупштина ју је одбацила, али одбацила је само за то, што је посумњала, да је отпуштен због рђавих и прљавих дела, међутим то је био други један официр (Димитрије Стојадновић а не Димитрије Вуковић), и тај Димитрије Стојановић је осуђен а не Вуковић, и није право да овај човек одговара за туђу кривицу.

Ђока Анђелковић — Занста тако је, као што рече г. Љ. Јоксимовић. Ствар је у сасвим другом облику била представљена Скупштини. Прошле године није било довољно података да се донесе решење овакво, као што је сад донесено. Али сад, не само да има довољно факата по којима се може донети решење, него је и сам бив. министар војни генерал Грујић има потпуно уверење да је молбач одличан официр

у служби и не само то, него да је и одличан војник на ратном пољу. С тога мислим да не треба много обавештавања, па да се ова молба усвоји и да се да задовољења молноцу, као што и одбор предлаже. Дакле ја молим Скупштину да усвоји решење одбора

Радисав Митровић — Истина је, што је казао Тома Војичић, да је ова молба била пред прошлом ванредном Скупштином и да је одбачена, али збиља исто тако у ствари је онако било, као што је г. Љуба Јоксимовић казао. Скупштина није добро обавештена била о томе човеку. Један посланик изнео је сумњу да је молилац отпуштен из службе због прљавих дела и за то је његова молба одбачена била. Доцније се увидело, да није отпуштен због прљавих дела, но да је отпуштан из службе више пута и то сваки пут на неправедан начин и то приман је сваки пут пред рат а после рата отпуштат. Тај човек има до 20 год. војничке службе, а нема 5—6 год. указне службе, и сутра да умре његова жена и деца не би имали пензију. Према томе ја сматрам да је и лањске године овом човеку учињена неправда, коју треба сада поправити, и кад свима другима признају се године у војсци проведене, мислим да треба и овде мишљење одбора да примимо.

М. Лешјанин — Што се службе овога официра тиче пре ратова, ја то не знам подробно и не могу ништа овде казати ни против њега ни у корист његову. Али, господо, што се тиче службе његове за време рата, то могу и ја као бив. командант и засведочити како према оном, што сам знам, а тако и по ономе, што сам од многих официра и команданата слушао, да се официр понашао у борбама онако, како то доликује храбром војнику српском. И на основу тога и ја сам мишљења да треба решење одборско усвојити, јер као што рече г. Љуба Јоксимовић, да тај човек сутра умре, његова деца и жена остали би без икакве пензије.

Михајло Поповић — Због назеба врло ми је тешко да говорим, али ствар је такве природе да је сама правда препоручује. Поред тога што не могу да говорим, ја ћу бити кратак и ово мало што ћу рећи, надам се да ће бити довољно да ову ствар расветли. Ви сте мало пре уважили године службе неким чиновницима грађанским и то уважили сте оне године, које су фактички провели у служби; то су били телеграфисте. Ја против тога немам ништа, јер ви сте исправили неправду, која је нанесена тим чиновницима, и овде имамо исти други случај, и овај човек не тражи, да му се уваже године, које није провео, него тражи да му се уваже само оне године, које је у служби провео. Кад сте уважили године службе опшима, као телеграфистима, то исто треба и овде да учините. Молим вас, господо, овај човек, ено вам докуменат, учествовао је на бојном пољу у највећој опасности, тај је човек био на бранику своје отаџбине и то не као што су остали обични другови његови, који заслужују сваку част, него као најхрабрији војник, који је спасао једну нашу читаву батерију. То је исти случај са пређашњим и ви решите сад како хоћете, али је правда на страни његове молбе.

Тома Војичић — Ја ценим заслугу свакога војника и чиновника у војној струци. Г. Мика Поповић рече да се овај човек жртвовао као војник, па и треба да се жртвује за своју отаџбину, јер је за то позван и плаћен. Он је сада у чину капетана друге класе, и отпуштен је из службе у чину поручика; како и за што је био пре отпуштен, то ће знати виша власт и судови. Сад је већ у чину капетана II кл., и ако тражи да му се призна заслуга, што је био тако куражан у рату, онда ја не знам зашто држимо војску и официре. То им је и служба, за то су плаћени и треба да се жртвују, и треба да не појале крви за своју отаџбину. Ја сам за то да се пређе преко ове молбе на дневни ред.

Михајло Поповић — Устао сам да опет кажем неколико речи само с тога, што овако како је почео да говори г. Тома Војичић, он ће створити забуну у Скупштини. Није реч овде о награди, не тражи овај човек награду, не тражи он ништа што није имао, што није заслужно, он тражи што се свима другима признаје, он само тражи да му признамо оне године службе, које је фактички провео; о награди није

реч, него је реч, да ли је тај човек заслужно, да му се призна она служба кад се у најопаснијем часу жртвовао, и да му се не укине оно, што је крваво зарадио. Ја вас молим да у интересу одушевљења, којим треба да буду испуњени сви његови другови у времену кад отаџбина у опасности буде, да у интересу овога одушевљења примите ову молбу.

Потпредседник — Претрес је свршен. Стављам на гласање предлог Тома Војичића који гласи: да се преко ове молбе Димитрија Вуковића пређе на дневни ред, пошто је била једном пред Скупштином и одбачена. Ко је за предлог г. Тома Војичића, нека изволи седети, а ко је против, нека устане? (Већина устаје). Већина устаје и према томе објављујем да је Скупштина одбацила предлог г. Тома Војичића.

Стављам на гласање мишљење одборско. Ко је за то, да се усвоји мишљење одборско, нека изволи седети, а ко је против нека устане? (Сви седе). — Објављујем да је Скупштина усвојила одборско мишљење.

Известилац чита:

Сава Поповић писар духовног суда тимочке епархије, моли да му се уваже изгубљене године указне службе.

Решење: Пошто отпуштање молноца из државне службе није са узрока његова, већ с тога што је само надлештво било тада укинута, 1886 год. — то је одбор мишљења да му се уваже изгубљене године службе.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одборско? (Усваја).

Известилац чита:

Јакуб Сајковић из Призрена моли за државну помоћ.

Решење: Г. министру спољних послова на оцену и призрење.

Тома Јовановић — Овога Јакуба може бити неко од вас познаје, ја бих молио Скупштину, да огласи његову молбу као хитну.

Потпредседник — Кад је такво решење одбор о њој донео она ће и бити хитна.

Милица Миловановић — Можда многи од вас неће знати овога Јакуба Сајковића и не зна за шта он ово тражи.

Потпредседник — Молим вас немојте о томе говорити, кад се у решењу каже, да се ова молба упућује на призрење министру.

Милица Миловановић — Онда добро нећу ни да говорим.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора по овој молби? (Усваја).

Известилац чита:

Боста Недић и Срећко Ђурић, учитељи, моле, да им се плате изједначе с платама њихових другова.

Решење: Како се из молбе види, овим је учитељима, према закону о основним школама, кад је ступио у живот учињена неправда, јер је неким друговима моллаца учињено како закон тражи, а молноцима не, то је одбор мишљења, да се молби молноца да задовољења и да им се време од 1-ог августа 1881 год. урачуна у године сталне учитељске службе.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита:

Сељани општине рудничке у ср. качерском, окр. рудничком моле, да им се извесно државно земљиште уступи на слободно уживање.

Решење: Са обзиром на обавезу моллаца да ће на употребу државног земљишта плаћати на њ порезу, одбор је мњења, да се ова молба може уважити, али упутити г. мин. финансије на коначно уважење, тек пошто прибави довољно доказа о сиромаштини ових сељана.

Тома Војичић — Ова молба заслужује призрења и не само да не треба да остане мртво слово на артији, него треба да им се помогне, јер им је прошле године олуја све однела и

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита :

Петар Илић, поштар из М. Пека моли, да му се уваже године службе изгубљене кад је био отпуштен § 76.

Решење : Према изјављеној оцени г. мин. народне привреде да молилац заслужује, да му се молби да задоволења одбор је и сам мишљења да му се изгубљене године службе урачунају као дејствителне.

Јоксим Павловић — Веома је опасно, да оно, што је један министар решио да неко службу изгуби, да сад одједанпут долази други министар, који му то право признаје. Ја сам противан и ономе што је Скупштина решила за онога телеграфисту, а противан сам и овоме и предлажем да се преко ове молбе пређе на дневни ред. Молим 10 посланика да ме потпомогну. (Потпомажу га).

Потпредседник — Стављам на гласање предлог г. Јоксима Павловића, који овакв гласи : да се преко молбе Петра Илића пређе на дневни ред. Ко је за то, нека седи, а ко је против нека устане? (Већина седи).

Објављујем да је Скупштина усвојила предлог г. Павловића.

Известилац чита :

Стојан Симић, бивши свештеник у Призрену, моли за државну помоћ.

Решење : Имајући у виду бедно стање молиоца, у коме се он данас наводи, а највише то, што је он као свештеник, проповедајући православу веру и бранећи српство и страдао живећи у турској царевини, одбор је мишљења да му треба дати месечног издржавања до 40 динара.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита :

Марко Гобелић, пуномоћник општине велико-селске и вичачке у ср. врачар. окр. подунав. моли, да се истим општинама опрости дуг.

Решење : Пошто је задуживање ове општине било учињено у цели утврђивања српске стране на супрот утврђивању са аустријске стране. Са тога разлога ово предузеће и није било управ ствар једне општине већ дужност државе и с тога је одбор мишљења, да се овој молби да задоволења и дуг опрости.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита :

Миленко Пауновић учитељ, моли, да Народна Скупштина реши : да му се признаду права, стечена у служби учитељској од 1 августа 1879 године, па до краја октобра 1882 године.

Решење : Из разлога у молби наведених види се, да прекид у учитељској служби није зависио од молиоца већ других околности, које он није могао савладати, с тога је одбор мишљења да се молиоцу могу уважити и оне године службе, које је он провео у времену од 1 августа 1879 до краја октобра 1882 године по с тим, да му ове уважене године учичу само на пензију.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита :

Аранђео Димитровић учитељ из Ниша, моли Народну Скупштину, да му се неке године проведене службе учитељске као привремене урачунају у сталне.

Решење : Пошто је молилац испунио услове за сталног учитеља, који се траже по закону о основним школама чл. 57, то је одбор мишљења да ову неправду ваља откупити тиме, да му се време учитељствовања проведено у привремености уважи као време сталног учитељствовања.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита :

Милош П. Катанић истражни судија за срез јаблањички окр. врањски моли за месечни додатак од 150 дин. што нема квартира у ср. канцеларији.

Решење : Законом о платама истражних судија довољно је гарантован материјални опстанак њихов, а тако исто и материјални издатак за становање његово и фамилије његове, те је по томе одвојено или заједничко живљење са фамилијом ствар чисто његова. Стога је одбор мишљења, да се Скупштина не може упуштати у питања ове врсте, већ је мишљења, да се преко ове неумесне молбе пређе на дневни ред и да се не износи пред Скупштину.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина мишљење одбора? (Усваја).

Известилац чита :

Суд општине Шестигабарске, моли да се одсбри да могу не платити порезу за полгођа од год. 1885—86 и 87 године због нетачног премеара.

Решење : И ако би одбор био тога мишљења, да нико у Србији не би требао да плаћа порезу на оно што нема, ипак према закону о порези, који је тада важио и у које су доба молиоци према првом премеару оптерећени и задужени, не може дати молиоцима задоволења, већ је за то да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

Коста Јуришић — Пошто је ово врло важна молба, то ја молим да се цела молба прочита.

Известилац чита :

Српској Народној Скупштини

У име целог народа општине Шестигабарске у понизности достављамо следеће.

Народ општине шестибарске у срезу нишавском окр. пиротског у попис имовине у 1884 год. преоптерећен је плаћањем порезе и услед тога у овој општини заостало је много непокућене порезе на дугу код народа и апсолутно је немогуће та преоптерећена исплатити и кад би се сво неокретно имање продало и тиме не би подмирено било што у овој општини има 198 домова, а дугује порезу са прирезом почев од 1 полгођа 1885 год. до конца II полгођа 1890 године, 27,635.34 дин.

Најбоље ће се Народна Скупштина уверити о стању ове општине кад види, да је по старом уписано земљиште плаћено у име неусредне порезе на земљишта 10.136.15 дин. а према новој стварној и одобреној мери морало да плаћа 3.126.97 дин. дакле, три пута више плаћала но што је морала. Кад се узме у рачун да према непосредној порези одређује се на личност и сви остали прирези, види се колико је огромно та преоптерета да ни најбогатија у равници села не плаћају, а немо ли ова општина, која се налазећи у планинском и безгорном пределу да нема дрва за огрев и остале домаће потребе као што нема винограда, шљивара ниги вода за воденице и ваљанице, већ само урвине, јаруге и камење да народ не може ни једне године да се исхрађује, већ увек од нове године купује хлеба. Исправка смањеном земљишту почиње важити од другог полгођа 1887 год па за идућа полгођа.

За то најпонизније молимо Народну Скупштину да изволи одобрити да се и за оптерећена полгођа т. ј. за целу 1885, 1886 и I полг. 1887 год. наплати порез према учињеној исправки од она лица која нису, платила а од она пак која су платила да им се урачунају за дани новац у идућа полгођа; новац који је напред означен на дугу нема одкуда наплатити што је сва покретност и жива стока испродавана. Ако пак не би било вероватности за означене немаштине, молимо Народну Скупштину да изволи одредити једну нарочиту комисију, која ће оценити стање имовно ове општине може ли исплатити дуговану порезу.

У нади смо да ће Народна Скупштина ову нашу молбу прихвати и по истој надлежно поступити, изјављујемо у име целог варода ове општине најтоплију благодарност.

№ 867

30 децембра 1890 год.

Шестигабар.

ПРЕДСЕДНИК ОПШТ. СУДА

(М. П.)

Павле Виденовић

ПИСАР

Милан Милојевић

ЧЛАНОВИ :

Голуб Виденовић, Јанко Стојановић.

ОДБОРНИЦИ :

Стојан Ристић, Миленко Милојевић, Цветко Станковић,
Живан Јанковић, Никола Војиновић.

Станча Виденовић — Као што сте из ове молбе, коју је известилац прочитао, чули, та општина шестигабарска, а има их у том крају још 6, 7 општина, кад је прва комисија, којој је председник био Илија Мугавић, претрпела је неправду, јер су ти људи задужени порезом, коју никад не могу платити. Из молбе, коју сте чули види се да су они имали да плате 10.000 динара, а после је се смањило на 3.000 дин. Ја сам као посланик из тога краја имао прибелешке свега дуговања тих општина. И с тога знам да им је велика неправда учињена. Ја у одбору писам могао одвојити мишљење, јер нисам имао излаза на основу закона да то учиним, али молим Скупштину да она нађе начина, како ће те људе да опрости тога дуга, нарочито с тога, што га држава неће моћи никако да наплати. То је крај плански, кршевит и неродан, да човек не може поједина места да прође. Ја бих молио Скупштину, да она нађе начина, да ту општину ослободи те неправилне порезе, јер је она не може ни да плати.

Коста Јуришић — Кад је Скупштина саслушала ту молбу, ја мислим да о њој не треба много говорити из ње је се могло све разумети шта се тражи. Такве појаве нису ретке у Србији. Одбор је махом био веома милостива срца, где је се тичало чиновничких година службе, али овде код ових веселих сељака није могао наћи каквог начина за приличније решење ове молбе, да је бар упутио министру на призрење или макар да каже какву лењу реч. Кад одбор није нашао то за нужно, ја мислим да је на Скупштини да се она о таквим појавама побрине, шта да ради, јер заиста и ови су људи страдали од политике и партизанства, што је одбор нарочито истицао за разлог при уважавању чиновничких година службе — нарочито што није једини пример, него је множина таквих примера у Србији. Ја мислим да Скупштина донесе једно решење, по коме би се оваквим свима молбама давало задовољења. Ко је више платио порезе, него што је требало, томе треба или вратити тај вишак или му урачунаги у идућу порезу, а тако исто од оних, који су мање платили треба им наплатити и остатак и ти би издаци попунили једне друге. Ја бих био за то, да се ова молба бар упути министру на призрење, те да се министар постара и да таквим молбама да задовољења.

Раша Нинић — Ови људи не траже ништа да им се помогне, него, да им се оно, што им је повишено опрости, јер кад узмемо да разрачунамо, колико им је порезе на земљишту узето, онда износи 36.000 динара и они не траже да им се опрости све него оно што им је натоварено, то треба да се узме у призрење и кад је се нашло да је погрешка, нека се она исправи. Ко познаје ту општину шестигабарску, он ће знати, да кад би се цело земљиште продало не би изнело ни 10.000 динара. То је место на граници књажевачког округа.

Н. Милошевић — Ова неправда, која се очитује у овој молби није јединствена, него је та неправда готово по свима општинама и код свију земљорадника, јер нема ни половине, којима је правилно квалификовано имање. Јест, њима је неправда учињена, али ми смо доста учинили, што је та неправда исправљена и кад би ми сад решили, да што је њима неправедно

одмерено у 1883 и 85 год. поправимо, то треба да нађемо начина, да ту неправду и према свима осталим поправимо.

Г. Јуришић рекао је, да је одбор требао бар лелим речима задовољити ову молбу. Ми ћемо задовољити лепим речима, кад у опште кажемо, да нема начина да им се то задовољи. Ако г. Јуришић нађе начин, да се свима помогне ми смо сви зато, али изузети једну општину од осталих одбор није никако могао то учинити и оно што је од своје стране могао учинити, он је и учинио. Ми смо имали пре једну такву молбу и донели смо решење, да се она упути као материјал министру, па ако има каква начина да се тим људима помогне, Скупштина је распложена да то и учини, и нема се разлога да баца кривица на одбор, јер одбор није у овој прилици могао другаче решење да донесе. Ако ко нађе начина, да се помогне тим људима, одбор ће то врло радо потпомоћи; јер и одбору лежи на срцу то, као и господи, која су о томе говорила. Одбору није мило, што су такве неправде учињене народу српском.

М. Лешјанин — Није само шестигабарска општина и неке друге општине, што је један од г.г. говорника напомену, које су се жалиле, да им је неправилно оцењено земљиште и да су много више плаћале, но што су требале.

Ми из прошлогодишњег сазива Ванрелне Народне Скупштине, знамо да је више таквих општина подносило молбе, да се ослободу тога пореза. Ја нећу овде да кажем, да је ово криво и да су они требали оvolико да плаћају; ја признајем да је њима више наметнуто но што је требало, али ја налазим да овај начин, којим се у Скупштини поступа, није добар. Ми треба ту ствар начелно да расправимо, да је решимо како за оне, које су више плаћале, тако исто и за оне, које су мање плаћале. Ја се опомињем говора министра финансија из прошле године и он је казао, да се вајуре премере земљишта, па да се онда извиди, која су земљишта више процењена но што вреде, или мање; на онима, којима су више процењена да се смањи порез, а онима, које су мање процењена, да се порез повећа. Дакле, ја налазим, да ако почнемо решавати појединце и о појединим молбама, ми ћемо вајни доцније на једну неприлику из које се можда нећемо моћи да извучемо.

Ово што се каже општина не може да плаћа порез, тај навод није баш са свим такав у самој ствари. Ми имамо толико непокупљене порезе, па нико неће сам својевољно да донесе да преда порез, докле га власт не окупи. Тако је можда и са овим о општинским земљиштима. Ја тако мислим, а можда је то крајња сиротиња и да запета то не могу плаћати; но за мене је главно то, да ја налазим, да би било опасно кад би се ми појединце упуштали у решење ове ствари, да се те општине ослободу од порезе или да им се да накпада. Налазим да би најбоље било да се то преда г. министру финансије, те да учини предлог Скупштини, да се та ствар једном за свагда начелно расправи.

Милица Миловановић — Доиста је ова ствар веома важна. Ми сви знамо из искуства, да се дешавало и то, те је појединим људима продавано све имање за порез, па је ипак порез коштао више но све имање. Изгледа као да је и овде тај случај. Комисија која је по тужби ових људи одређена, наша је, да они по постојећем закону треба свега да плаћају 3000 дин., међутим они су плаћали 10.000 дин. Питам ја вас, зар за то што их је неко неправилно, мимо закона постојећег, натоварио са 7.000 дин, да кажемо да су они криви и да оставимо да тако и даље неправедно наплаћују? Господо, то би било неправедно. Ја мислим да је дужност Скупштине, да ову молбу упути мин. финансије с том нарочитом напоменом, да он увиди, да ли је збиља молба њихова на истини основана и ако јесте, онда да њихову молбу задовољи, т. ј. да им се вишак, који им је натурен неправилно опрости, а онима, који су тај вишак већ платили, да се тај вишак урачуна у садашњи порез. Целу државу није никак тако, да она разрезавањем порезе на своје суграђане, упропасти те суграђане, и доведе их догле, да им у један пут узме порез на више никад. Ја мислим да Скупштина неће дозволити, да се преко ове молбе пређе на дневни ред, већ

www.dani.rs као што рекох, решити, да се ова молба упути мин. финансије са изречном жељом, да мин. финансије праведном захтеву ове а и других општина, које моле у овом смислу, да задовољења.

Тражим 10 посланика да ме помогну. (Потпомажу га).

Милан Ђурић — Господо, оваквих молби из народа имамо ми, не само једну и две, него више њих. Ми као народни представници, а и влада, морамо један пут озбиљно да ставемо пред овим питањем. Многе општине оинтерећене су неправедним давањем порезе. Тај факт не стоји само у једном, него у више крајева наше отаџбине. Било је општина, које су издржале тај терет, то неправедно разрезивање пореза, али има општина и крајева кад би им се наплатио овај неправедно разрезани порез, онда би стотину па и хиљаду кућа остало без крова и земље, и шта би ми онда тиме створили? — Створили би безкућнике, а то није циљ државе. Ово је врло важно и озбиљно питање, које се не може на пречац решити.

Да не бих заморавао Скупштину дугим говором, ја ћу да завршим свој говор тиме, а мислим да ће на то и Скупштина пристати, да вратимо ову молбу министру, те да он у договору с целом владом и Скупштином помогне нашим суграђанима, да не остану без куће и земље. То ће бити у интересу правде, у интересу наших грађана и земље. (Одобравање).

Милош Богдановић — Мени се чини, да се у овој молби не тражи да се опрости што тој општини, него да им се не тражи оно што су неправедно задужени, пошто је доцнијом квалификацијом и премером мање нађено. — После овде видимо да се тражи порез од 1885 год., а по закону тај је порез застарео, јер је од 1885 године до сада протекло 5 године, дакле не може се ни тражити по закону. Што се пак оног првог тиче, т. ј. неправедног задужења, ја мислим кад држава има права да наплати од грађана, који прикрије своје имање, 4 пута више пореза, ја мислим да је она дужна и да врати, ако је коме неправедно више наплатила; с тога је умесан предлог Милије Миловановића да се ово врати министру финансије, да се људима учини правда.

Известилац — Ако би ми примили предлог Милије Миловановића, како он овде предлаже, онда би ми далеко отишли. Овде веће бити једна таква молба, него више њих и ако све тако решимо, онда шта ћемо с оним, што у буџету стоји да се има покупити 4 — 5 милиона старе порезе? — Онда ће порастати дефицит. Нико не вели да је то право, али ако би овако урадили то би нас далеко одвело; остало би неколико милиона непокупљене порезе. Ја мислим да је одборско решење добро и да га треба усвојити.

Тома Војичић — Ово није једна обична молба, коју треба узети олако. Овде је, како је објаснио посланик Станча Виденовић, овим људима узето сво имање и каже, кад би им држава сво имање продала, да се опет не би могло наплатити све. Ја мислим кад тако постоји, да би требало упутити г. министру финансије да одреди комисијски извештај, те да се види може ли се наплатити то без продаје имања, на кад се то комисијски констатује, онда да министар поднесе предлог, те да се поможе ако се може.

Потпредседник Паја Вуковић — Предлогом г. Милије Миловановића има да се измени решење одбора; али како је г. министар финансије сагласан са мишљењем одбора, то ја налазим да не можемо о томе решавати, док се не саслуша и г. министар финансије. Је ли Скупштина сагласна с тим? (Јесте).

Известилац чита:

Бивши председници општине куновичке моле да се ослободе влађања дијурне прегледачима општинских рачуна.

Решење: Г. министру финансија на призрење.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Петар Љубеновић из Предејана у окр. врањском, ср. пољаничком моли, да му се направи пролаз за воденицу, прокинут при трасирању железнице.

Решење: Г. министру грађевине на поступаак.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Владимир Милосављевић из Ланишта у окр. моравском, ср. белничком моли, да му се смањи пореза на земљиште.

Решење: Г. министру финансије на призрење.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Суд општине Дејанске у окр. пиротском моли, да се пошаље комисија ради премера земљишта.

Решење: Г. министру финансије на призрење.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Г. ађани општине бањске у окр. врањском, моле да се утрина и шума Ђихове општине поново премери и класификује.

Решење: Г. министру финансије на призрење.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Јелица и Станица Дмитровић из Цветака у срезу љубињском окр. рудничком, моле да им се даје даје инвалидска помоћ, која им је укинута.

Решење: Пошто молитељи наводе, да им није саопштен узрок задржавања инвалидске помоћи — то је одбор мишљења; да се ова молба упути г. министру војном на надлежни поступаак.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Тодор Марјановић из Делића у срезу и округу ужичком моли да му се за порезу не продаје земља.

Решење: Г. министру финансије на призрење.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Петар А. Никовић, земљеделац из Милићеваца, среза таковоског, доставља Народној Скупштини неке злоупотребе Милије Радловића, као бившег председника општине милићевачке, и као члана пописне комисије.

Решење: Г. министру унутрашњих дела, да нареди те да се по овој молби учини шта треба.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Сельаци појединих села општине столске среза лужничког, округа пиротског, моле Народну Скупштину, да реши: да им се по ново премери земљиште.

Решење: г. министру финансије на поступаак.

Потпредседник — Усваја ли Скупштина одборско мишљење? (Усваја).

Известилац чита:

Управа крагујевачке задруге за међусобно помагање и штедњу жали се против пореског одбора за вар. Крагујевац.

Решење: г. министар финансије да молицима, ако томе законски узроци на путу не стоје, да задовољења.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)